

Ağıl bir noxtalı eşşəyə dönüb
 Ağılı eşşəyi kimdi axtaran?
 Qardaşım, hani bəs Allahın rəhami?
 Bibliya ruhunu bizdən kim alıb?
 İosifin hekayəti müəmmə-
 Allahın özü də cavabsız qalıb.

RUS YAZIÇISI

Köhne qaydasıyla yaşayır bu gün
 Çernilla, qələmlə xott sala-sala
 Nə kluba gəlir, nə maşın sürür
 Nə Parisə gedir dərdi dağıla...

Belləyir, suvarır öz bostanını
 Tərəvəz becərir hırsı soyusun-
 İstəkli dostları, əziz dostları
 Onun becərdiyi kartof soğanı
 Parisə aparır muzeyə qoysun.

Dmitri MİZQULİN

* * *

Nə adın yadımda, nə də ki üzün,
 Yağışı, gecəni xatırlayıram...
 Səni astanada xeyli gözlədim,
 Yəqin gələcəksən, mən elə bildim.

Papağım, plaşım yaşı oldu tamam
 Hardansa hənirti duydum elə bil
 Bu soyuq yağışda od tutub yandım.
 Mən nələr düşündüm, mən nələr andım?

Gəlmədin, ayrıldı demək yolumuz
 İstəyim nə idi lal sükünatdən?
 Gərək aylayıdım, çıxıb gedəydim
 Amma ki hələ də gözləyirəm mən.

* * *

Yenə sevgi çapar kimi
 Gəlib keçib, sovuşacaq
 Köç eləyən quşlar kimi
 Röyalara qovuşacaq.

Uçacaq bir an içinde,
 Könülləri isidərək
 Yelə dönüb millənəndə
 Yox olacaq pərvanətək.

Eşqə nə var, qayğısızdır,
 Parıltısı qamaşdırır,

Ayrılığı saygısızdır,
Arxasında təlaş durur
Ayın-günün üfűqündə
Qalxar zılə, düşər bəmə
Səninlə yol gedə-gedə
Hey vuracaq sarı simə.

Hər şey aydın, məhrəm idi,
Ayın üzü xürrəm idi,
Piçildayan ləpədöyən
Nur yağırdı üfűqlərdən.
İşarırdı uzaqlarda
Qərib ülkər, parlaq ülkər
Anlamırıldıq o çağlarda
Məsud idik biz nə qədər.

Heç nədən söz açma danışma mənə
Sadəcə qışlaq ciyin-ciyinə
Olub keçənləri qurdalamayaq
Gəl bax beləcə də dinməzə susaq.

İndi izahata, sözə nə hacət
İnsanın haqqıdır sevgi, məhəbbət
Qaranlıq, ulduzlar, yerdə bəyaz qar
O qarın altında gizlənib bahar

Şaxtalı havada ay donub qalıb
Dünyanı sükunət başına alıb
Amma inanıram elə bu sabah
Keçər sucumuzdan rəhməlil Allah

Ulduz işaretli lal sükunət tər
Şübələr savaşır, şübhələr bitər
Döysə də tufanlar, yağış qar dolu
Başa vurmalyıq şəksiz bu yolu

Keçilməz olsa da yolun çoxusu
Bizim günahımız deyil, axı, bu.
Həm də nəyə lazım məhkəmə qurmaq
Atalar da deyib: qızıldı susmaq.

Pavel SERKAŞIN

Hokkular silsiləsi

Sehrbazdı zaman:
Bir badya süd var idi
Bir bax-döndü qatığa